

ת"פ 52965/12/17 - מדינת ישראל נגד אברהם דנינו

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 52965-12-17 מדינת ישראל נ' דנינו
תיק חיצוני: 184359/15

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אברהם דנינו

החלטה

1. בפני טענה מקדמית לפיה נפל פגם או פסול בכתב האישום שהוגש על ידי המאשימה בעניינו של הנאשם.

2. בכתב האישום נטען כי במועדים הרלוונטיים לאישום שלהלן, החזיק הנאשם במחשב ניח מסוג ובו שני דיסקים קשיחים (להלן: "המחשב").

ביום 18/1/16 החזיק הנאשם במחשבו מאות קבצים של תכנים פורנוגרפיים כאשר ביניהם גם עשרות סרטוני פדופיליה, הכוללים פעילות מינית בה מעורבים קטינים בגילאים שונים (להלן: "תכנים פדופילים"). הנאשם צפה בתכנים הפדופילים באמצעות המחשב.

עובר ליום 18/1/16 ועד לתפיסת המחשב, החזיק הנאשם את התכנים הפרופילים לאורך תקופה שאינה ידועה למאשימה. הנאשם, במעשיו כמתואר לעיל, צרך והחזיק ברשותו פרסומי תועבה רבים ביותר ובהם דמויות של קטינים שלא באקראי או בתום לב.

3. לאור האמור לעיל הואשם הנאשם בביצוע עבירת החזקת וצריכת פרסומי תועבה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

4. טענת ב"כ הנאשם :

עמוד 1

בדין ההקראה אשר התקיים ביום 30/5/18 טען ב"כ הנאשם כי כתב האישום כולל בחלק העובדתי הגדרות וביטויים שלא נמצאים בחוק העונשין, קרי המונח הלא משפטי "סרטוני פדופיליה", "תכנים פדופילים", "התובעת מוסיפה הגדרה שלטעמה מדובר בתכנים פדופילים. למושג זה אין הגדרה בחוק העונשין או בחוק אחר.

5. תגובת המאשימה :

ביום 4/6/18 הוגש תגובת המאשימה בכתב במסגרתה עתרה לדחיית הטענה המקדמית.

בתגובתה מסרה ב"כ המאשימה כי כתב האישום נוסח בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 2.22 והפנתה לסעיף 15 להנחיה וכן סעיף 3.1 להנחיית פרקליט המדינה באשר לסעיף האחרון (להלן: "סעיף הסל").

דין והכרעה :

6. סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 מעגן הטענה המקדמית בדבר פגם או פסול בכתב האישום :

**"149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן -
(3) פגם או פסול בכתב האישום"**

לשון סעיף 214(ב3) לחוק העונשין (נוסח חדש), תשל"ז - 1977 קובע :

"214 . (ב3) המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין או הצורך פרסום כאמור אף בלי להחזיק בו, דינו - מאסר שנה; לענין סעיף קטן זה, "מחזיק" או "צורך" - למעט המחזיק או הצורך באקראי ובתום לב."

לצין כי חוק העונשין אינו מגדיר בסעיף 34 כד או בכל סעיף אחר את המונח: "פרסום תועבה" או "חומר תועבה". כמו כן לא מצאתי בחוק העונשין או בחוק אחר הגדרתו של המונח "פדופיל" או "פדופיליה". עם זאת ניכר מעין בפסיקה הנוהגת כי מעשים דומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום שבפני הוכרו בפסיקה ככאלו הנופלים לגדר המונח "פרסום תועבה" בסעיף 241(ב3) לחוק העונשין (ר' לשם המחשה האמור ברע"פ 2882/17 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (15/6/17).

ב"כ הנאשם טען כי המילים "חומר תועבה" או "פרסום תועבה" אינם נמנים על החלק העובדתי בכתב האישום ומאידך גיסא מונחים כגון "תכנים פדופילים" אשר אינם נמנים על הוראת החיקוק מצוינים בחלק העובדתי של כתב האישום אך מעיון בעובדות כתב האישום עולה כי בסעיף הסל נרשם במפורש על ידי המאשימה כי במעשיו המתוארים לעיל בכתב האישום ("החזקת תכנים פדופילים") החזיק הנאשם ברשותו פרסומי תועבה. בכך יצר כתב האישום את הקישור הנדרש שבין החזקתם הנטענת של סרטונים "פדופילים" הכוללים פעילות מינית בה מעורבים קטינים בגילאים שונים ובין המונח

"חומר תועבה" ו"פרסום תועבה".

לאור האמור לעיל מצאתי כי השימוש במונח "פדופיליה" בכתב האישום אינו עונה אמנם על הגדרתו המפורשת של הרכיב העובדתי בהוראת החיקוק אך טענת ב"כ הנאשם דינה להידחות הן בשל כך כי חומרים "פדופילים" מוכרים בפסיקה כחומרי תועבה ויתרה מכך, צוין במפורש בכתב האישום כי תכנים "פדופילים" אלו הינם לטענת המאשימה חומרי תועבה והחזקתם הינה החזקת פרסומי תועבה כאמור בהגדרת סעיף החיקוק.

למעלה מן הצורך אציין כי כתב האישום נוסח בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 2.22 אשר צורפה כנספח לתגובת המאשימה ולא מצאתי חוסר סבירות בהנחיה ככל שבאה לידי ביטוי בכללים לניסוחו של כתב האישום בעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום שבפני.

לאור האמור לעיל הטענה המקדמית בגין פגם או פסול בכתב האישום נדחת.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים בדחיפות.

ההחלטה הופצה לצדדים טרם כניסת השבת.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ח, 15 יוני 2018, בהעדר הצדדים.